

Zondag 7 juni 2026: Sacramentsdag
Norbertijnenparochie
Daags na de viering van Norbertus
Deuteronomium 8, 2-3.14-16a en Johannes 6,51-58

VERKONDIGING

Een mens leeft niet van brood alleen. Met Sacramentsdag wordt vanouds nadruk gelegd en aandacht gevraagd voor de viering van de eucharistie, maar is het niet zo dat we Sacramentsdag ruimer zouden moeten verstaan. Een moment waarin je ervaart en voelt waar het Jezus ten diepste om ging. Vandaag kunnen we spreken van een innige ontmoeting. Zo'n moment kunnen christenen beleven in het breken en delen van het brood. Ze kunnen het ook ervaren in het breken en delen van het woord en met elkaar de handen uit de mouwen steken. Vandaag nodigen de Schriftwoorden ons uit om te gedenken wat we van God ontvangen hebben: Water, Mannaverhalen als dierbare herinneringen, liefde, vrijheid, ruimte om te leven en dit alles delen met elkaar want dat is toch vooral het bindmiddel, dat bindt ons toch.

Niemand kan alleen leven. We zijn op elkaar aangewezen. Een mens kan ook niet zonder eten en drinken. We zijn als mensen brood voor elkaar: voedsel naar lichaam en geest. Levend brood dus.

Gisteren – 6 juni – vierden we Norbertus, de stichter van de Norbertijnen. Aan Norbertijnen van Berne is deze geloofsgemeenschap toevertrouwd. We noemen onze gemeenschap dan ook Norbertijnenparochie.

Wie Norbertus precies was valt moeilijk te achterhalen. Er zijn nauwelijks of geen egschriften van hem bekend. En hoe hij in afbeeldingen wordt overgeleverd zegt misschien wel meer over de tijd dat de afbeeldingen werden gemaakt dan over de persoon van Norbertus zelf. Zo zien we hem bijvoorbeeld vaak met een monstrans in de hand. Die afbeelding is een uiting van de contrareformatie want daar werd toen sterk de nadruk op gelegd. In de tijd van Norbertus vond hij zelf immers de bediening van het woord veel belangrijker. Norbertus trok als volksprediker rond in vooral het huidige Noord – Frankrijk.

Een veel belangrijkere vraag dan hoe hij er heeft uitgezien lijkt me te zijn: Wie is hij geweest ? Hoe heeft hij gestalte weten te geven aan wat hij zag als zijn grote uitdaging en opdracht: evangelisch leven ? Hoe heeft hij zich ingezet voor het koninkrijk van God. Zoals reeds gezegd: we weten niet veel van hem. Wat we wel weten is dat hij rondtrok. Norbertus als een actieve, rusteloze en jachtige ijveraar voor het koninkrijk van God. Norbertus staat bekend als een vrede-stichter in zijn tijd. Hij deed pogingen om keizer en paus met elkaar te verzoenen. Hij bemiddelde bij twisten tegen regerende en elkaar beconcurrerende vorsten en riep tijdens zijn tochten mensen op tot vrede en verzoening. Hij wilde mee hervormen. Eigenlijk zouden we vandaag de dag kunnen concluderen: Norbertus een man van jaren geleden met een uitermate actueel programma voor kerk en samenleving van deze tijd.

Geloofsgemeenschap zijn met elkaar, voortdurend leven in de verwachting van wat verbinding maakt, wat je bindt met elkaar, het vraagt om delen met elkaar, zoals we vandaag nadrukkelijk te horen hebben gekregen. En dat verbindingswerk zal op de eerste plaats vorm en inhoud moeten krijgen hier direct in de eigen kring, de eigen leefwereld: het eigen gezin of het samenlevingsverband waar we deel van uitmaken: de eigen geloofsgemeenschap, de eigen wijk, de eigen stad, daar waar de kern ligt van lieven en leven, van wonen en werken. Maar.....verbondenheid mag niet beperkt blijven tot die selecte en eigenlijk toch maar kleine

kring. De wereld gaat immers verder dan die grenzen. Waar we kunnen, moeten we proberen de wereld als ons gemeenschappelijk huis mee te maken: stad, bisdom, provincie, land en wereld. Waar we niet links laten liggen maar gerechtigheid doen om in vriendschap en vreugde vol vrede te leven.

Om die samenleving mee te maken worden we geroepen. Het voorbeeld van maaltijd houden met elkaar – met elkaar eten is toch een bindmiddel bij uitstek – is een prachtige uitdaging. Niet geroepen om mooie gebeden en wensen te formuleren en het daar dan bij te houden, niet geroepen om wetten en voorschriften te volgen als ze stammen uit vervlogen jaren en nauwelijks meer geworteld zijn in het samenleven van mensen anno nu.

'Doe als ik', wil Jezus ons vandaag met woorden van Johannes duidelijk maken. Deel met elkaar. Maak verbindingen. Het gaat erom dat we met elkaar kunnen zien, dat we met elkaar kunnen leven en de daad bij het woord voegen. Mogen we het bij en met elkaar ervaren, mogen we het voelen dat verbondenheid kracht geeft, dat verbindingen maken contacten oplevert, dat er heel wat is wat mensen met elkaar verbindt. Het is aan ons om het te willen zien, horen en te doen.

Pastor Denis Hendrickx o.praem.